

merne inden for UNCTAD's mandat ville kunne behandles endsiges blive løst under en enkelt konference. Det fremhævedes, at de nordiske lande agtede på konstruktiv vis at deltage i konferencen. I indlægget berørtes enkelte konkrete punkter i beretningen fra styrelsesrådet, og i denne sammenhæng betonedes behovet for iværksættelse af forholdsregler til fremme af udviklingslandenes eksport og af forholdsregler med henblik på en spredning af udviklingslandenes produktion over et større antal varer. Som UNCTAD's hidtil mest betydningsfulde virksomhed fremhævedes arbejdet med henblik på gennemførelsen af et generelt toldpræferencsystem til fordel for udviklingslandene. Det oplystes, at Norge allerede havde iværksat sådanne toldpræferencer, og at Sverige, Finland og Danmark ville følge efter i begyndelsen af 1972. Afslutningsvis betonedes det, at den internationale tekniske og finansielle bistand i særlig grad burde tilgodeses de mindst udviklede landes behov, hvilket også burde afspejles i UNCTAD's virksomhed.

III. Resolutionerne.

1. UNCTAD III

En række udviklingslande fremlagde et resolutionsforslag vedrørende tilrettelæggelsen af UNCTAD III. Ifølge dette modtog generalforsamlingen Chiles indbydelse til at holde konferencen i Santiago fra 11. april til 19. maj 1972. Det fremhævedes, at en af opgaverne under konferencen ville være at søge at finde nye områder for enighed mellem udviklingslandene og industrilandene om udviklingsbistand og handelspolitiske forholdsregler, udover hvad der er indeholdt i strategien for FN's andet udviklingsår. Forslaget indeholdt desuden en opfordring til industrilandene om snarest at iværksætte de tilbud de måtte have givet om generelle toldpræferencer til udviklingslandene.

I den oprindelige version af resolutionsforslaget anførtes det i flere paragraffer, at UNCTAD III skulle sigte imod institutionelle reformer inden for UNCTAD. Selv om forslagsstillerne gik ind på en vis neddæmpning af forslaget, blev visse af paragrafferne om dette spørgsmål sat til særafstemning i 2. udvalg. Den væsentligste af disse para-

graffer blev vedtaget med 82 stemmer for, ingen imod og 17 afståelser (de østeuropæiske lande, de nordiske lande, Australien, Japan, New Zealand og USA):

Resolutionen som helhed blev herefter vedtaget i udvalget enstemmigt.

Resolutionsforslaget blev vedtaget uden afstemning i plenarforsamlingen den 16. december 1971. (Res. 2820 (XXVI)).

2. Overførsel af teknologi og „know-how“ til udviklingslandene.

2. udvalg vedtog uden afstemning et af en række udviklingslande fremlagt resolutionsforslag vedrørende overførsel af teknologi og „know-how“ til udviklingslandene. I henhold til forslaget anmodedes UNCTAD om under sin 3. samling at søge enighed om forholdsregler, der sigter imod at fremme overførslen af teknologi og „know-how“ til udviklingslandene på rimelige vilkår. Yderligere opfordredes internationale finansieringsinstitutioner og -programmer, herunder IBRD, UNDP og de regionale udviklingsbanker, til at give højere prioritet til økonomisk bistand på dette område.

Plenarforsamlingen bekræftede resolutionsforslaget ligeledes uden afstemning den 16. december 1971. (Res. 2821 (XXVI)).

FN's organisation for industriel udvikling. (UNIDO).

(Dagsordenens punkt 42).

I. Beretningerne.

Til grund for udvalgets behandling af dagsordenens punkt lå rapporten fra 5. samling af UNIDO's styrelsesråd og rapporten fra den særlige UNIDO-konference, der afholdtes i juni 1971 med det formål at formulere en langsigtet politik for UNIDO's fremtidige virksomhed og drøfte organisationens strukturelle opbygning samt dens finansielle forhold.

Rapporterne introduceredes af styrelsesrådets formand, ambassadør Asante fra Ghana, og UNIDO's eksekutivdirektør, Abdel Rahman. Sidstnævntes indlæg formede sig i hovedsagen som en redegørelse for UNIDO's virksomhed i perioden mellem